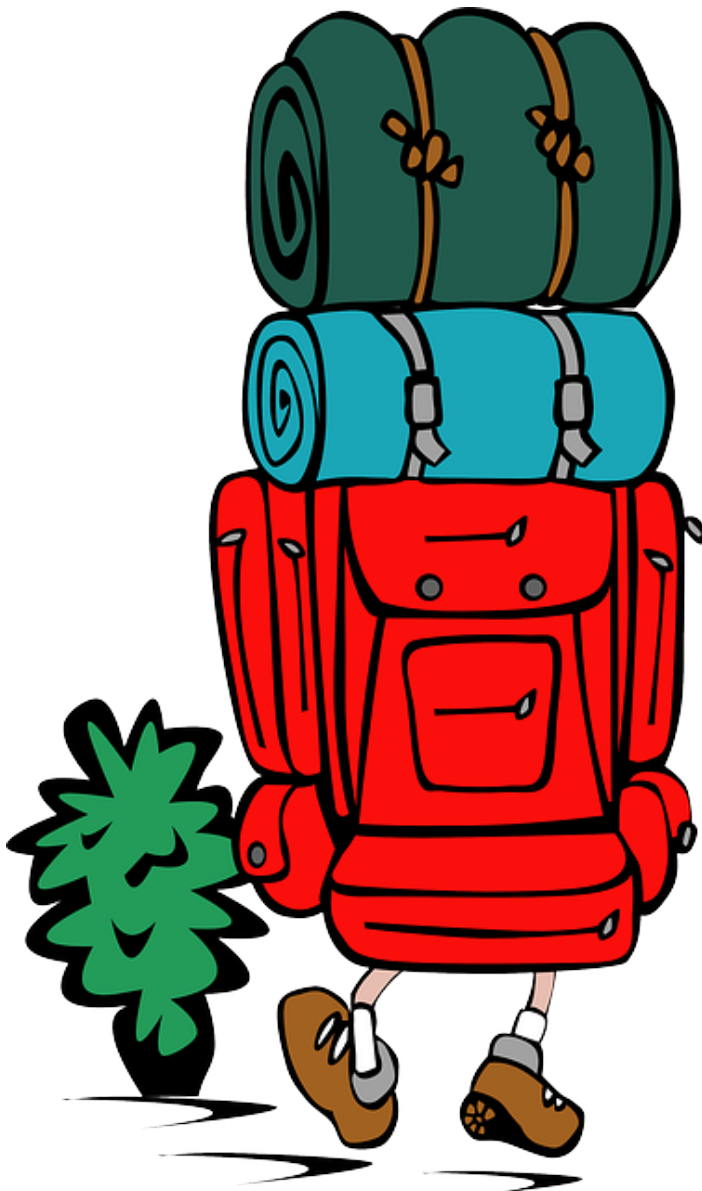

EL DECRET D'INCLUSIVA: UN ALTRE COP A LES ESPATLLES DEL PROFESSORAT

El Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema inclusiu s'ha aprovat amb el vistiplau de la major part de la representació de la comunitat educativa, essent-ne els sindicats USTEC i CCOO uns dels principals promotors. Només el Sindicat Professors de Secundària (aspepc.sps) vam mostrar el nostre escepticisme i vam plantejar una sèrie d'objeccions que van quedar sense resposta. Han elidit el debat, arrogant-se una certa superioritat moral i desmentint totes les

dades. Hi ha dues realitats que no poden esborrar: han subfinançat i maltractat les institucions dedicades a les necessitats educatives especials (NEE) i la nostra educació està esdevenint més classista que mai. De fet, va ser Margaret Thatcher a Anglaterra qui va iniciar la idea de l'escola inclusiva amb la finalitat de desfer-se de les institucions i serveis que se'n feien càrrec.

Analitzem el decret:

Capítol I. Disposicions de caràcter general

En l'article 2 s'estableix que **tots els centres educatius sostinguts amb fons públics siguin inclusius** i en l'article 3 se'ns diu que **tots els alumnes són subjectes d'aquest decret**. S'hi estableixen els diferents suports necessaris (universals, addicionals i intensius), així els tipus d'alumnat amb necessitats específiques de suport (alumnes amb discapacitats, nouvinguts, amb trastorns d'aprenentatge, en situació econòmico-social especialment desfavorida, amb risc d'abandonament prematur...)

Un dels objectius no dissimulat del decret és acabar documentalment amb el fracàs escolar, i per això interessa que tot l'alumnat pugui ser subjecte de mesures individualitzadores. **No es tracta tant que l'alumne assoleixi competències com d'obligar el professorat a dir que les ha assolides, de manera que, si finalment no es produeix l'assoliment, és responsabilitat del professor que no ha adaptat adientment la matèria mitjançant el pla individualitzat (PI) corresponent.**

En l'article 4 s'estableix quina és la xarxa administrativa amb funcions i en l'article 5 l'obligació per part de l'administració educativa de dotar el sistema de recursos i de controlar-ne el seu bon funcionament, però **no queda en cap cas concretat quines són les institucions afectades, ni tampoc les dotacions de recursos ni la manera de sol·licitar-los.**

Com que estem acostumats que els recursos mai no arribin a les persones que realment els necessiten, pensem que s'està establint un sistema burocràtic xudador de recursos i no l'establiment de l'obligatorietat de tenir tots els especialistes necessaris per fer front a les diferents tipologies de NEE en els centres educatius, que és l'únic que tindria sentit regular si l'objectiu real fos l'atenció de qualitat d'aquest alumnat i no la seva inclusió en uns centres educatius, el personal

dels quals ja porten molt de temps ofegats per creixents i absurdes exigències laborals.

Capítol II. Atenció educativa a l'alumnat

L'article 7 estableix **les mesures i suports que han de constar en el projecte educatiu de centre (PEC)**. Han de concretar-se en la **programació general anual** i avaluar-se en la **memòria anual i la programació d'aula** (papers i més papers que ningú no llegeix però que ofeguen i que a més difícilment poden encobrir una realitat que és molt tossuda).

Els articles 8, 9 i 10 recullen les mesures universals, addicionals i intenses, i els alumnes a qui van adreçades. El recull que es fa és tan ampli que **pràcticament institueix com a norma, i no com a excepció, els PI. No s'han plantejat que amb les ràtios actuals això esdevé una quimera ni com pot quedar d'afectat el dret de tots els alumnes a rebre les classes adequades, quan algunes NEE són bastant disruptives.**

Els articles 12, 13, 14 i 15 tracten del pla individualitzat (PI). **El PI l'elabora el tutor, com a responsable, i l'equip docent**, en dos mesos des que es determina la necessitat. **El tutor ha de fer-ne el seguiment** (i l'equip docent com a col·laborador), amb l'assessorament i informes si s'escauen de l'orientador del centre i altres professionals de l'àmbit sanitari i sociosanitari.

Els pares, mares o tutors legals i alumnes han d'estar informats del procés i col·laborar en la seva avaluació i seguiment. En el cas dels alumnes amb NEE, el PI s'elabora fonamentant-se en l'informe de l'EAP.

El PI s'avalua i actualitza d'acord amb el progrés de l'alumne i com a mínim una vegada cada curs escolar, informant-ne en tot moment als pares, mares o tutors legals.

La detecció de la necessitat específica de suport educatiu deriva del procés d'avaluació psicopedagògica que efectua l'EAP o l'orientador del centre en col·laboració amb els docents i participació dels pares.

No hi ha en el decret cap reconeixement horari ni cap compensació per fer aquesta tasca. Es continua menyspreant la feina que realitza cada dia el professorat i sense inconvenient a incrementar-la sense compensacions.

Capítol III. Escolarització dels alumnes

L'article 17 estableix que tots els alumnes s'escolaritzaran en centres educatius ordinaris i el 18 diu que, excepcionalment, els pares, mares o tutors legals poden sol·licitar l'escolarització dels seu fill en un centre d'educació especial i només ho seran en cas de discapacitats greus o severes que necessitin elevada intensitat de suport.

Volen fer el desplegament d'aquest article en 4 anys.

Ja porten temps desballestant els centres de NEE. Realment hi ha darrera de tot això la voluntat d'una millor atenció a aquests alumnes i a la resta, o més aviat **es tracta d'abaratir-ne l'atenció en una organització educativa que simplement retingui els menors i que no assegurï ni els professors especialistes que imparteixen els coneixements ni els professionals que garanteixin que**

les NEE són ateses amb la intensitat i coneixements necessaris? Per què diferents discapacitats es poden incloure totes en un mateix sac? Necessiten el mateix tipus de professionals? Estaran a les aules? Com s'assegurarà la seva atenció per part d'un professorat que ja està prou col·lapsat? Importa o no importa el temps que es requereix per a l'aprenentatge concret de les matèries? Volem negar les diferents discapacitats o fer-hi front amb tots els entrenaments i mitjans necessaris per a què la persona tingui les màximes eines per desenvolupar-se en la seva vida ordinària?

Aquesta mesura facilita el desballestament i desregulació de l'educació pública, destinada tant a l'educació dels nostres fills com a l'assistència addient de les seves NEE. Si no fos per l'esforç que fan els docents, els alumnes ja no tindrien garantit cap mínim de coneixements, sense els quals no hi ha adquisició de competències. I no es garanteixen perquè cada centre pot devaluar el currículum sense gaire vigilància, tant a nivell global com individual, i la pressió del Departament va orientada en aquest sentit. L'atenció especial també està infradotada i ja podem donar gràcies a tots els professionals que s'hi aboquen, en condicions realment molt precàries.

Capítol IV. Atenció educativa dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu als ensenyaments postobligatoris i de transició a la vida adulta.

El decret amplia l'obligació d'adaptació individual al Batxillerat, FP i les escoles d'adults i en limita poc el dret, amb el perill corresponent que el seu abús impedeixi els alumnes d'aprendre la necessitat d'adaptació a les normes existents per a tots, que és precisament el que assegura una bona socialització en l'edat adulta.

Capítol V. Serveis i recursos

El decret inclou la possibilitat de crear llocs de treball amb perfil específic, conforme al decret de "plantilles" però l'assignació de recursos de personal i programes no resta concretada i es queda amb un simple "que es tindrà en compte".

Els centres d'educació especial es poden convertir en proveïdors de serveis i recursos. En aquest cas, l'alumnat beneficiat haurà d'estar escolaritzat en escola ordinària i tenir un informe de l'EAP que ho aconselli. Els SSTT seran els competents de la seva distribució. Com sempre, el problema és que no hi ha assegurat cap mínim.

La impressió és que el decret facilitarà la creació de molts càrrecs intermedis i òrgans burocràtics, però que en canvi es despreocupa absolutament d'abocar recursos a l'atenció directa de l'alumnat, que és el veritable servei públic.

Esperem que amb la pressió de tothom poguem minimitzar els danys que una aplicació poc acurada pot ocasionar a tota la institució educativa i poguem millorar les condicions laborals a què ens estan abocant. Estaria bé també, en aquest sentit, que USTEC i CCOO comencin a reflexionar sobre el seu seguidisme a les polítiques del Departament.